

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

PREUS DE SUSCRIPCIO

Gerona	1 peseta trimestre
Fora	1'25 id.
Extranger	1'50 id.
Un número	10 céntims

Añy 1. er

SECCIÓ GENERAL

LA POESÍA VALENCIANA y 'ls Jochs Florals del Rat-Penat

Los Jochs Florals del Rat-Penat son una de les festes més brillants, més cultes y més celebrades de les que s'fan per les Fires de Valencia. Quinze anys son passats desde sa fundació, y lluny de decaure com sembla una llei natural, de les solemnitats d' aquella mena cada vegada resultan més esplèndits, y aquest any per tothom han sigut alabadíssims.

Pero qui ha en aquesta festa quelcom més que l'apparato pompos, la concurrencia escullida, l'elecció, sempre interessant, de la Reyna de la Festa, la bellesa y les gales de l'escullida? Amagan aquestes agradooses esterioritats «lo calavre d' una poesía, que s' tracta de galvanizar en débades? Son «les últimes palatades de terra tirades pels amadors de nostres glòries sobre les cendres mortals de l'art regional». Aquesta qüestió s' ha portat ara a la premsa ab esperit marcadament contrari a la tendència regionalista que representa *Lo Rat-Penat*, y sobre la mateixa vaig a dir quatre paraules, que procurare sien ben cregades de rahó.

Pera ferho tinc de comensar, confessant que ningú, ni l' més optimista d' aquells amadors, incorra en la flaqueza de creure que l' interès qu' inspiran los Jochs Florals, lo dale per assistirhi, l' entusiasme ab que la Reyna es aplaudida, las envidies de que s' potser objecte, sien deguts al imperi que la poesía valenciana exerceix en lo públich. No hi ha enamorats d' exa poesía que per ella van al Teatre Principal; pero la majoria hi va per exes esterioritats de la festa, de que poch ha parlaya, y posa més atenció á lo que veu que á lo que sent. Més, axó succeix ab totes les solemnitats d' exa classe, lo mateix les de literatura valenciana que les de la castellana ó la russa. En les sessions so empnes de l' Ateneo de Madrid, en les recepcions de les Reials Academias, en los concursos que allí s' celebren ab motius extraordinaris, he vist sempre lo mateix: molta gent hi va per lo lluhit de l' acte, pera coixer als autors de renom, pera prestalshi aquest homenatge, potser pera donar-se importància, potser perque hi va la fulaneta, y fins aquells qu' hi anaren per platònica afició, se distrauen ab los accessoris ó 'ls incidents y ni sisquera escoltan lo discurs que s' llegix ó la poesía que s' recita, pensant que l' endemà, á casa seu, se'n enteraran millor.

Res axó significa contra aquestes ceremonies, establetes en tots los payssos cults y qu' obéhexen a una llei de la sociabilitat humana. Ab més fervor reso jo un Pare nostre en un racó de casa meva, quant algun dolor ó alguna alegria aixecà mon ànima á Deu, que no en mitg l' innombrable concurs d' una funció religiosa. Ab tot, lo culto públich es necessari, perque importa molt que confessem públicament nostra fé. Lo cult de les lletres y de les arts també las seues exigencies y exes ventatges. Qué 'ls Jochs Florals no son res més qu' una brillant exterioritat? Donchs, probéu de tráurelshi lo que vos sembla que no més li serveix de pretext. Probi de fer una festa semblant qualsevol societat merament recreativa; la que més simpatia sia ó la gent de bon tò; inventí qualsevol motiu pera elegir una Reyna rodejada de gallarda cort. No s' presta rian nostres discretes dames á n' aquesta frivilitat insulta. Ofréxense, sí, gustoses á sentarse en la cadira d' or del Rat-Penat, perque significa alguna cosa, perque respon á ideals nobles lo tribut que presta á la dona valenciana la corporació quin objectiu es honrar les glòries de Valencia.

Axó es un assentiment que no pot suposarse inconsient, á l' obra patriòtica de la societat valencianista; pero, los Jochs Florals donan occasió á d' altres més spòcits y més autorisats. En ells, la Ciutat s' associa á aquella obra d' una manera solemne. Constitueixen un detall bonich de la festa los marçers de l' Ajuntament ab llurs roges gra-

Administració y Redacció SABATERIA-VELLA 2. 1.er

Dissapte 11 d' Agost de 1894.

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que s' remetin á la Redacció, se'n donarà compte en lo Setmanari.

Núm. 19.

malles y llurs maçs de plata, fent guardia d' honor á la Reyna del Rat-Penat. En nom de Valencia han aplaudit la renaxensa tots los arclades de la ciutat, tant los conservadors Pueyo y Ariño, Alcaloli, Ferraz, Martinez y Gil, com los lliberals Busutil, Soler y Sanchiz, com lo demòcrata Zavala y l' republicà Fuster. Mantenedors de tant diverses idees y de tanta autoritat, com Félix Pizcueta y Cirilo Amorós, Joseph Vives Ciscar y Amalio Jimeno, han justificat aquest renaxement. Lo vell ex-ministre republicà Joseph Cristófol Sorní li consagrà alguns de sos darrers pensaments. Pera aclamarlo vingueren de Barcelona Víctor Balaguer y de Mallorca Tomás Fortea, representants digníssims d' aquelles literatures igualment renascudes; y de Madrid vingué també lo fogós y eloquent Canalejas, tant imbuit de les tendencies modernistes, qui proclamà, no obstant, la legitimitat de nostre regionalisme valencià. Tot axó res significa? Pera satisfacció del Rat-Penat n' hi ha prou. Empero, se dirà que essent lloables sos esforços, no donan lo resultat que s' voldría y que decau y mor la poesía dels Jochs Florals. No pot dirse sense notoria injustícia, ó al menys grandíssima exageració. No pot sortir cada any un Ausias March. Los temps son dolents pera la poesía: la joventut està faltada de lè y d' ideal; l' art se decanta cap al realisme; fins s' ha fet qüestió de si la forma poètica està cridada á despareixer. Cóm s' en contra á Valencia la poesía castellana? Més decaiguda que la valenciana. Catorze vegades s' han repetit los Jochs Florals, y ab la sola excepció d' una, en que per circumstancies especials se donà la Flor per segona vegada á Teodor Llorente, may ha faltat un poeta novell, y poeta de debò, pera guanyarla. No ha tingut encare d' acudirse á los reynadores sense inspiració.

Algú, que s' firma Doctor, y que, en materia de lletres valencianes crech que no ha passat de Baxiller, diu una cosa que m' complauria si los certa. Dona á comprender que «ls poetes valencians d' avuy no son més qu' imitadors del Llibret de versos, «faltats de sinceritat artística, de idea y de sentiment.» Aquesta acusació es injusta, en son concepte general y mal aplicada, dirigintse especialment á la poesía premiada enguany ab la Flor. *La Primavera*, de Ramón Andreu Cabrelles, no es, certament, una d' exes composicions que, fondament pensades y detingudament executades, aspiran á trascendentalismes de cap mena, pero té espontaneitat, ànima, frescura; es com un pom d' abril, no de flors de drap, sino de flors veritables acabades de culir.

Encare que exageradíssim y mal aplicat te, no obstant, cert fonament lo càrrec d' imitadors (no d' un poeta determinat sino de tots los promovedors de la renaxensa) que s' fa a nostres trovadors floristes. L' autor de *La Barraca*, parlant dels Jochs Florals del Rat-Penat, ha dit: «Fan via massa separades, en perjudici del renaxement valencià, la poesía popular, que peca d' inculta y trivial, y la poesía erudità que cau en lo defecte opositat, d' artificio y arcaica. Fonde abdues tendencies, seria donar robusta vida á lo que are no 'n té.» Cita, després, lo Sr. Llorente una de les poesies premiades ab la Flor natural anys enrera, poesía de quexosos recorts de les glòries antigues, y anyadeix: «Aquest es l' espiritu que informa el renaxement valencià. No hi ha que rebutjarlo; lo que s' deu fer, es axampliar lo camp y fer entrar al mon de la realitat exa poesía retrospectiva y elegiaca» (*La España moderna*, tomo II, 1890).

Gran plaer tindria l' qui axó escrigué, sentint en los darrers Jochs Florals la poesía *Amor filial*, d' Antoni Palanca, un autor fins llavors desconegut, satisfacció que mostrà l' públich, seguint ab viu interés la seacillíssima y commovedora relació de la filla malaurada que fa leynes baxes pera mantenir á sa mare malalta y la cuya ab un mimo delicat que no està, certament, fora del realisme, fins tractantse de tant desvalguda criatura. Qué hi ha en aquella composició d' imitació rutinaria, d' erudició pe dantesca? Qué hi ha de fredor y sequedad? Precisament està presa del natural, com are s' diu: no dels llibres, sino

de la vida real y palpitant. Y aqueix escriptor, veritablement popular, agé á tota retòrica d' escola, pot no obstant, demostrar al injust censor dels Jochs Florals que no es «una llàstima» ni molt menys «lo que fan de la forma poètica, los cantors valencians d' última hora.» Per sa relació ingénua y naturalíssima, ha escollit Palanca una métrica molt difícil, pero al propi temps bella y musical y ha vensut fàcilment, sens que si vegi esforços, los inconvenients d' aquella versificació. Cóm han pogut passar inarverts aquesta nova poesía y aquest nou poeta á qui acusà d' esterilitat á nostres Jochs Florals? May hauria pogut fersse aquesta acusació més fora de temps.

Encare, però, que l' llanguiment general de l' inspiració poètica afectés també exes festes literaries, tingues present que son obgecie no s' concreta al conreu de la poesía valenciana. L' obra del Rat Penat es molt més estensa: tira á mantindre viu y poderós l' espiritu valencià dintre l' unitat espanyola, y per axó estudia la història, la lliteratura, l' art, les institucions, les costums, tot lo que forma l' carácter y la glòria d' un poble. Y en exos estudis, precisament, los Jochs Florals han ja donat y estant donant cada dia més, resultats molt satisfactoris. Tots los anys se premian molt bons treballs d' investigació històrica, que, sens aquest estimul, no s' haurien fet. Als Jochs Florals devém l' excellent llibre sobre *Los gremios en Valencia*, impres á despeses de la ciutat; y de quin mérit, regonegut per les personnes còmpetes d' Espanya y de fora d' Espanya, no parlaré, per esser son autor, Lluís Tramoyeres Blasco, company nostre de Redacció. Are s' está estampant, á despeses tancat de l' Ajuntament, una altre obra eruditíssima, y en son genre important, escrita per 'ls Jochs Florals: *L' Historia de la imprenta en Valencia*, del conciencisut é incansable bibliòfil Joseph Enrich Serrano.

Aquest any s' ha premiat treball d' exa naturalesa, que encare no coneix, pero dels qui he sentit parlar ab clogi: Hi ha una monografia sobre la *Fiesta de San Dionisio*, de Lluís Cebrián, que es, segons me diuen, un treball acabadíssim d' aquella cominmemoració de la reconquesta de València. Hi ha també unes biografies de pintors valencians, que ben per endavant judico, per esser obra d' un escriptor tant discret com lo baró d' Alcalali. Y pera no allargar massa aquest article, citaré solzament com exemple y model d' amador de les glòries Valencianes, á Francisco Mari y Grajales, que guanya l' premi y los dos accésits per biografies de valencians illustres y n' ha guanyats d' altres anys passats, ab lo propòsit de formar, sens dupte, ab exos treballs un «Plutarco valencià» que serà interessantíssim.

Potser m' haure estés massa; pero devant la menys-prehadora negació de tota utilitat pràctica de la festa que ab tant lluhiment celebra lo Rat Penat tots los anys, he cregut que devia sortir á sa defensa. No s' em tot lo que voldriem los que tributem á Valencia l' homenatge de nostres constants esforços; pero s' em alguna cosa més que 'ls que sistemàticament condempnan per rancia y per inútil nostra devoció á les glòries de la hermosa y benvolguda terra natal.

ADINORD

VALENTINO.

(De *Las Provincias de Valencia*.)

CEDULES PERSONALS

Deixant pera un altre dia l' ocuparnos del procediment seguit per l' Empresa arrendataria de les cédules personals en nostre província en lo que s' refereix á la confiscació y rectificació dels padrons, aném avuy á tractar d' una altre extraimitació de facultats que comet l' Empresa en la ciutat de Gerona procedint al embarg de bens y efectes d' aquells que no prengueren cedula en l' any econòmic de 1893 á 1894.

Sentém en primer terme que venen obligats á tenir cedula tots aquells a qui la llei no eximeix d' aquesta obligació y que avuy té l' dret de cobralshi la companyia arrendataria, la qui per sa part s' obligà á cumplir ab totes les disposicions vigents y que s' dictiu sobre cédules.

Donchs, bé; l' Instrucció del impost de 27 de Maig de

1884, mana que tots los anys avans de comensar la recaudació i cobrança de les cédules se fassí l'padrò, ahont constin tots los que n' han de tenir, ab la cedula que 'ls hi corresponguí, y l' P'lech de condicions que serví per la subasta encarregà al arrendatari la formació del padrò, donantli facultat de rectificarlo ó reformarlo si ja los fet al encarregarse de l' servei y anyadint aquestes textuales paraules: «Tots los padrons serán aprobats per l' Administració d' Hisenda de la província, després d' haverse exposat al públich per terme de quinze dies. Les reclamacions que 's promoguin serán oïdes y fallades per la respectiva Delegació d' Hisenda.»

Ademés, los arts. 37 y 38 de l' Instrucció citada donan tres mesos de temps pera adquirir la cedula, sense multa ó recàrrec, á contar desde l' die en que 'ls padrons sien aprobats y se rebin les cédules.

Resulta, per consegüent, que pera que pugui haverhi mora ó defraudació per part de qualsevol obligat á proveir-se de cedula se necessita: 1.º que s' hagi fet lo padrò; 2.º qu' aquest s' hagi exposat al públich; 3.º qu' hagi sigut aprobat per la Administració d' Hisenda de la província, y 4.º qu' hagin passat tres mesos desde l' die en que 's va comensar la cobrança.

Si aquestes condicions no s' han complert, no hi ha mora, ni defraudació, ni pot legalment imposarse al que no hagi pres cedula penalitat de cap classe. Si 's fá, es una estralimitació, un abús, y si al ferho se comet violència aplicant lo procediment executiu, es ademés una exacció illegal, castigada per les lleys.

Lo procediment executiu no pot existir, ni judicial ni administrativament, sense quantitat líquida deguda y pera fixar aquesta quantitat líquida es per lo que l' Instrucció exigeix la formació del padrò y les altres disposicions prescriuen sa exposició al públich; perquè axí com l' Estat, lo Govern, no vol que cada qual prengui la cedula que li vingui bé, tampoc consent que l' Administració y avuy l' Arrendataria exigexi de ningú la cécula que li dongui la gana. L' import de la cedula pera cada qual, la quantitat líquida que cada hú deu anyalment al Estat per concepte de cedula, es la que lley determina y se fixa de la manera que disposa l' Instrucció vigent. Mentre no s' hagi fixat en la forma previnguda no hi ha quantitat líquida coneuguda, ni procediment executiu possible contra lo que encare legalment no se sab en que consisteix.

Ara 'ns trobém en que l' arrendatari de les cédules ha comensat á Gerona lo procediment executiu, los embargs, als que no prengueren cedula l' any 1893 á 1894 y ol cobralsi la multa ó penalitat eu que incorren los que defrauden al Estat en dit impost, y que l' Administració ó Delegació d' Hisenda de la província l' apoya y l' afavoreix en ses pretensions y fins solicita l' auxi d' altres autoritats pera que pugui durho á terme, donant ab axó una altra prova de la protecció que li dispensa y de les condescendències que li té.

¿Pot ni deu cap autoritat secundar á l' Empresa en aquestes pretensions? De cap manera.

Primer falta que s' hagi fet lo padrò, que s' hagi exposat al públich pel terme legal y que s' hagi aprobat per la Administració d' Hisenda de la província. Y consti qu' axó no s' ha fet, qu' axó no s' ha complert á Gerona; que Gerona no te padrò de cédules personals pera l' any 1893 á 1894 fet y aprobat en la forma manada per les disposicions vigents. No tenintne, no ha comensat encare lo plasgo obligatori pera pendre cedula, y no havent comensat no te dret l' Arrendatari, ni l' Administració, d' exigir l' import de la cedula á ningú, ni de castigarlo fentli pendre cedula triplicada, ni de vexarlo y atropellarlo embargantli bens ni efectes. Es que l' públich, los ciutadans, no mereixen cap consideració! Es qu' aquí se pot prescindir de la lley en tot lo que 'ls favoréix y sols se 'ls hi ha d' aplicar ab tot rigor lo que 'ls perjudica! Estém en un pays civilizat, regit per lleys aplicables als que manen y als que obhehexen, ó 'ls representants de l' administració pública poden fer lo que volen, mentre cobrin, com los Bajás del Riff ó 'ls Mandarins de la Xina?

Es hora que tant d' escàndols acabi pera que 's fassi entendre al Sr. Delegat d' Hisenda en primer lloch, que de continuar per aquest camí, cada die hi haurà conflictes, cada die se farà més repulsiva una autoritat que no sab ni vol amparar als ciutadans en son dret, y es hora també de que les demés autoritats intervinguin pera evitar conseqüències que l' excitació de la gent podria ser sensibles per tothom.

¡Y tot axó, porque una empresa particular pugui guanyar diners! Si 'n déu untar de rodes!

B.

CRÒNICA

EXTRANGER

Lo Senat dels Estats Units ha votat una lley que prohibeix lo desembarch en aquella república als anarquistes: aquests fa poch dies havian probat de volar un tren collocant una bomba en la màquina, qu' esplotà y causà algunes desgracies. A França, lo Govern ha donat regles pera l' aplicació de la lley contra 'ls anarquistes, últimament dictada, y l' Jurat ha condemnat á mort á Caserio, l' assassin de Mr. Carnot.

Per are les nacions europees se mantenen neutrals en la guerra entre la Xina y l' Japó: respecte de l' ocupació de Kassala pels italians, lo Sultà de Turquia 'n protesta, protesta que sembla no portará conseqüències.

ESPAÑA

Fora l' escàndol y desgracies ocasionades pel joch á Madrid y l' averiguació de si hi ha ó no cólera á Marsella, l' ocupació dels ministres es avuy fer projectes de reformes: reformes á Cuba, reformes á Melilla, reformes en l' ensenyansa, reformes en lo procediment civil, reformes en lo personal: qualsevol se pensaria que 's tracta d' algun daltabaix, pero, ben garbellat, poques passaran de pro-

jecte. La més trascendental es la de Gracia y Justicia: lo Sr. Capdepón ha manifestat que remeterà un questionari á tots los tribunals y collegis d' advocats sobre l' establecimiento del judici oral y públich en los negocis civils, suppression en los mateixos de la segona instancia y divisió de les audiencies en tres classes; una de terme á Madrid y les altres d' ascens y d' entrada. Opina l' ministre que l' augment de gastos serà petit y pensa cobrirlo augmentant lo preu del paper sellat. De segur qu' encare que lo denens no s' realisi, axó últim, la puja del paper sellat, tirarà en davant.

Una altre feyna l' hi ha sortir més repelosa al ministre de la Governació y es contentarà tots los fusionistes que volen esser diputats provincials. Ni haurà per omplir tres vegades á totes les diputacions d' Espanya y, ademés, en l' encasillat oficial convé reservar alguns llochs pera les oposicions dinàstiques y afins. La província que li den donar pochs maldecaps es la de Navarra: allí, tant, si 'ls ens casilla com nò, los navarros de tots colors han resolt relligar al sortints, com a mostra de que 'l poble navarro aplaudeix y està identificat ab la conducta qu' han seguit devant les exigències del Poder Central. Res una indirecta pera En Gamazo y N' Amós Salvador.

Una comissió de l' Ajuntament de Bilbao, cumplint un acon de la corporació, ha fet entrega a la Reyna Regent d' un exemplar dels Furs del Senyoriu de Vizcaya, pera que puga a pendrels D. Alfons are que comensa sa educació. Tot serà que 'ls hi dexin llegir y que no li ensenyin a avorriar per contraris á la unitat nacional, aquixa unitat que tanta sangre nos cuesta.

NOTICIES

Oficials.

Gazeta 1.er d' Agost. — R. O. de 30 de Juliol de 1894 modificant la disposició 6.a del Aranzel en la forma següent: «Filats de seda y de borres de seda ab rodets de fusta ó enroollats ab cartrons, per el sol pes d' ells, 45 per 100.»

Resolució de la Direcció General de Registres de 5 de Juliol de 1894, declarant no inscribible una escriptura de compra de una casa feta per marit y muller, declarant que la adquisició era per meytat, per considerar-se una donació entre cónyuges.

Gazeta del 4 d' Agost. — Resolució de la Direcció General de Registres de 5 de Juliol de 1894, declarant no inscribible una escriptura de préstam otorgada per marit y muller obligantse solidàriament, per no considerar renunciables los beneficis del *Senat Consult Veleyano* y la Autèntica *Si qua mulier*.

Butletí oficial del 8 d' Agost. — Circular de la Delegació d' Hisenda disposant que l' Empresa arrendataria de cédules personals, verifiqui l' expedició y cobrança de les cédules del present exercici econòmic ab arreglo á les fulles declaratorias qu' omplin los contribuents y en son defecte los auxiliars de l' Arrendataria, ajustantse á les disposicions dictades sobre l' assumptu, y previnguent als Arcaldes donguin als Agents de dita empresa los auxiliars y datos que reclamén pera cumplir ab son comés.

Ajuntament. — (Sessió de segona convocatoria del die 8 d' Agost.) — Presidida per lo primer tinent d' Arcalde y ab assistència de vuyt regidors s' obrí la sessió llegintse l' acta de l' antecedent que fou aprobada y firmada.

Se concediren alguns permisos d' obres y se llegí y aprobá'l pressupòsit format per l' arquitecte municipal de les obres qu' s' han de fer á la presó, part á cárrec del pressupòsit de le Diputació provincial y part al de gastos carcelaris del partit, resolgentse que 's fassin per administració, atesa sa quantia, y lo més aviat possible.

Si volgèsssem copiar lo que 'ls diaris de Madrid han escrit aquests dies sobre l' joch, ompliríem molts números del setmanari de la grandaria del present. Si 's ha necessitat un fet tant públich, tant escandalós y tant desvergonyit com lo qui succehi en lo Café Oriental, en la mateixa Porta del Sol de la vila centre y cervell y ventre d' Espanya, pera que 'ls periódichs toquin á rebato y prenguin en serio la qüestió del cumpliment per part del Govern y de les autoritats de les disposicions contigudes en lo Còdich Penal. Res de tolerancies, res de contribucions indirectes, res de donatius benèfics ni d' altre classe, qu' are se n' adonan que deshonran. No fa gaire temps, quan l' assumptu se tractá en les Corts y 'l ministre de la Governació y fins lo president del Consell parlaren del joch mitg en broma y demostraren devant los Cossos Colegisladors una despreocupació extraordinaria per lo que 's referia á la qüestió legal, al cumpliment del Còdich Penal, com si l' encarrégafer de ferlo observar fós lo Sultà de Constantinopla; sols un dels diaris de gran circulació picá fort dos ó tres dies. Després tot quedá com avans, y continuarem poguent llegir cada mes la distribució que feya de les caritats lo Excm. Sr. Duch de Tamames. Are hi hagut morts y ferits y l' esclat de l' indignació pública potser se sobreposará á la influència... dels punts grossos. Si axis es ho aplaudirém pel bé públich y pel decoro de la lley, y aplaudirém molt més si l' Excm. Sr. Ministre de la Governació se recorda de que Espanya no es Madrid, sino que 'n forman part també les províncies com la nostra de Gerona, ahont se juga descaradament com en lo número passat diguérem y diguérem ben alt, y ahont la policia y les autoritats son sordes y quasi tota la premsa es muda en tractantse del joch; pero la gent no es sorda ni muda, y ho sent, ho veu, ho sap, ne parla y fa uns comentaris que si l' Sr. Aguilera 'ls sentís se 'n esgarriaría. Aquí convé pendre una providència no sols pel bé públich y pel decoro de la lley, sinó ademés pel bon nom de les autoritats.

Comensa á parlarse molt y á ferse calendaris sobre l' resultat de les pròximes eleccions pera diputats provincials en los districtes de Gerona y Olot. Son molts també los noms de candidats probables que sonan, pero per are encare no hi ha res definitiu. Los carlins y 'ls conservadors diu se reuniran un dia d' aquests pera tractarne. Sembla que 'ls últims aspiran solament a obtenir un puesto en lo districte de Gerona y s' anyadeix que son candidat anirà inclòs en la candidatura oficial. En la mateixa candidatura es probable hi vagi també un coneigut castellari. Dels republicans no se sab si presentaran candidatura. Respecte als fusionistes, ó de la situació, es molt fàcil que 'n pugui sortir algun si axi ho determinan los grossos,

es á dir los Comtes, Marquesos y Diputats á Corts, que son los que remenen les cireres; de tots modos, quan sera cuyt, ja 'n dirán alguna cosa al Comitè pera sa satisfacció y efectes oportuns. Los Herreristes se reservan pera ultima hora y podrà esser qu' contribuixen á donar algú disgust á n' algú que ja 's veu sentat en los sillons del salón del segon pis del antic convent del Carme. A Olot, s' asegura qu' anirán de brassat en una sola candidatura un fusionista, un carlí y un ó dos conservadors. Aquests son los rumors qu' avuy corren, veurem si 'l vent s' haurà girat la setmana entrant.

— De Sta. Coloma nos escriuen que l' Ajuntament està fent un passeig per anar á la Font de S. Salvador, millora molt temps ha desitjada, y que 's comensaran luego les clavagueres y l' afirmat del carrer Major y del carrer Nou, essent d' aplaudir lo zel demostrat per l' Ajuntament tant en l' un com en l' altre assumptu.

— Lo dilluns á la matinada morí de mort soptada la senyoreta D. Carme Gaspar, germana y cosina respectivamente de nostres consocios D. Miquel Gaspar y D. Federich Gircós. Deu la tingui al cel y dongui á sa desconsolada familia cristiana resignació.

— No serán nosaltres que regatjarem los elogis al arquitecte municipal Sr. Sureda per tot quant puga haver fet pera 'l cos de bombers, elogis que pera no esser injurios, devém fer extensius al capitá de la companyia senyor Martí y Santigosa y al ex-tinent d' arcald Sr. Prunell per temps que fou president de la comissió del municipi que tenia á son càrrec aquest servei. Y are, insistint en lo mateix que deyam en lo número anterior, havem d' afegeir que 's planyen també de l' oblit en què avuy se té a la companyia molts dels individuos que la componen, donchs sa major part, mes que per la retribució mesquin que percibexen, treballan per amor á Gerona y á sos conciutadans. Per axó sentim que s' hagi deixat correr la creació d' una Societat protectora dels mateixos y que l' Ajuntament no sia més esplèndit pera ells; pero tenim la completa seguretat de que tota la companyia respondrà ab diligència y ab gust quant se tracti d' instruir-la, encare que no hi haja olli pera untarla y sino que se'n informi. *El Independent.*

— Molí bulliri y molta diversió han proporcionat al jovencs les vètves de la setmana passada. Balles y balls al carrer del Carme, al carrer de la Ruta y al Pont major. Hi ha hagut n' qui han tocat quatre ó cinch músiques.

— A propòsit de la mort d' En Roumieu, lo periòdic felibrench de Marsella, *La Cornemuse*, publicà traduït al francès un article escrit fa alguns anys sobre dit poeta per nostre compatrici En Valentí Almirall. Mes, com sia que'n dit article lo Sr. Almirall no concedeix al moviment felibrench cap trascendència y afirma que 'ls felibres no han mai aspirat á un canvi de situació; lo director de *Lo Cigaló d' Or*, n' Albert Arnauville, en son darrer número, lo contradex dient: «En Roumieu visqué y cantà per la causa y no podrà honrar millor sa memòria que combatent á tort y a través, en aquest periòdic qu' ell fundà, pera totes les reivindicacions de la terra, de la llengua del Mitg-die. No desdiré may en tal empreesa.» Bé pels provençals.

— S' han repartit uns porta fuscells als individuos del Somatent d' aquesta ciutat, que 'ls servirà de distintiu d' aquí en avant. Es llàstima que s' haja posat en castellà la inscripció que duhen, tractantse d' una institució puramente catalana, que té per divisa antiga *Pau, pau, y sempre pau*.

— Lo dimarts prop vinent, die 14, se celebrarà á Banyoles la tradicional fira d' Agost.

— *FESTES MAJORS DE LA COMARCA.* — Die 15, Aguilar, Alp, Amer, Batet, Cistella, Darnius, Gahusas, La Bisbal, Rosas, Sellera d' Anglés, Serra, Tortellà, Vilabertran, Vilamacolum, Vilanant, Fanals, Santa Pau, Porquerolles, Faras, Granollers de Rocacorba. Die 16, Vilamari. Die 17, Rinmors.

— *Fires.* — Die 14, Banyoles. Die 16, Caldes de Malavella, Castelló d' Ampuries. Die 17, Navata.

Carta de La Sellera

Sr. Director de *LO GERONEZ*.

La Sellera 1 d' Agost de 1894.

Molt Sr. meu: vaig á contarli, ab poques paraules, l' escursió que fèrem lo die 30 del passat mes al Pasteral Montglós y Lloret Selvatge.

Sortirem de La Sellera á les 5 del matí, encaminantnos cap a Montglós; allí visitarem la celebrada cova a hont ana y recullirem moltes vegades lo famós capitá de trabucayres En Ramón Felip. Està situada dins d' una penya á uns 50 pams sobre l' nivell del Ter, que passa allí al costat; es grandiosa, puig pot contenir molt b' unes 30 personnes. Nos dirigirem després al torrent de Montglós, notable per lo fresca y abundant de la seva aigua y per las moltes ànguiles que s' hi crían, més no poguerem internamshi gaire per la moltíssima vegetació que hi ha, la que 'ns priva de seguir més amunt.

Contentats d' haver trovat un lloch tan pintoresch y obrívrol y enamorats d' ell, resolguérem ferhi l' dinar, y mentre 'ls uns s' afanyaven a courel, los altres s' entretenien pescant y embadalintse en los hermosos paisatges que s' oferien per tot hont passavan. Roques enormes y singüeres innaccessibles, dretes com un campanar de catedral, elapades de tant en tant d' alguna vegetació y brollant en alguns indrets hermoses fonts d' aigua fresca y regalada que, saltironat en boniques cascades y fent ballar les impertinentes fulles d' alguna rama d' arbre que toca l' aigua, devallán á engrossar la corrent del Ter.

Un cop dinats anarem á Lloret Selvatge, ahont hi ha poch que admirar. Se veuen per allí tres ó quatre cases escampades y una petita capella. La tradició suposa qu' avans era més gran, pero succehi que passant lo Sant Viàtic per la plassa lo dia de la festa major mentress' hi estava ballant y no havent parat les balles, s' enfonsà tota la plassa engolintse gent y músichs y ademés algunes cases. Encara, diu, que 's senten cada any, en la mateixa diada que l' fet succehi y en lo mateix puesto ahont era la plassa, los músichs que tocan y la gent que balla.

Tornarem á La Sellera passant pel Pasteral y nos hi aturarem fins al vespre pera veure les obres que s' hi fan. La grandiosa resclosa en construcció que te de condensar les aigües á les fàbriques que s' edificant un xich més avall, ha de tenir, segons nos digueren, 100 pams d' alt

per 50 de basa; si la fessent perpendicular pel costat del saltant seria segurament una de les més notables y boniques cascades d'Espanya. Are trevalan per' arrasar el clot que feya l'ayga al caure, que tenia una fondaria d'uns 35 a 40 pams. Així haurà quedat destruït l'històric Pasteral.

Es aquest un lloc pintoresch per demés ab sos als i pelats singles ahont nivell encare los rocarols. A pochs passos atravesan lo Ter lo pont de pedra de la carretera y l'més alt del carril d'Olot. Lo trevalan ha animat avuy aquells llocs avans solitars sense altra fressa que la del salt d'ayga, lo tit-tit dels rocarols, los crits d'alguna guilla que sortia per aquells cims, a solejarse, los xisclots dels esparvers y l'cant trist y monoton del Duch. Sols de tart en tart se veia baixar l'escala de gat qu'atravessava l'rin algun ser vivent, ab un gros feix de llenya a l'esquena.

Tot fent la reselosa, se va trobar una font d'ayga sulfuro-carbònica, que convida encare més a visitar lo Pasteral.

Temo haver estat massa llarch, pero la excursió fótan agradosa qu'al despedirnos los companys pera tornar cadauc a casa seu nos prometerém ferre d'altres a no tardar.

R. D.

Secció Literaria.

Discurs literari del President del Jurat calificador del primer Certámen de Palafrugell
Don Ramón Bordas y Estragüés

(Conclusió)

En lo ample camp de la eloquència, de la filosofia, de las ciencias y las arts, donan renom a nostra patria, ab las obras d'indiscutible mérit qu'han produhit, los homens eminentes que tots sabem y que, ni sisquera siga pera rendirlos un tribut d'atmiració, no dech guardarme de citar.

Lo persuassiu orador Pau Claris, lo conciencius historiador Moncada, lo verídich cronista Muntaner, lo sapient abat Safont, lo llegista metge Mata, lo clar farmacéutich Carbonell, lo incansable botànic Isern, lo profund filòsoph Balmes, lo erudit jurisconsult Eixela, lo delicat escultor Amadeu, lo vigorós pintor Fortuny, lo inspirat cantor Clavé, lo músich compositor Mauro Amatller, lo metódich preceptiste Capmany, lo concis estètic Milà, y tants altres que figurán com aquests en primer terme. Patricis preclaris, que, al bajxar a la tomba plorats de tothom, la fama ha pregonat y pregona-sos noms per tot arreu. Els han mort més gas obras viurán sempre.

En lo ram de literatura es verdaderament grangiós, sobre tot d'un temps ensa, lo mobiment desplegat y cada dia més estés en nostra terra. A partir del segle XI, trobem a la poesia campejant ayrosament en la marca catalana. Entre los trovadors de los temps de Ramón Berenguer IV de Barcelona y d'Alfons II, Pere II y Jaume I d'Aragó, obtingueren merescuts llauers y honrosas distincions los celebrats Grau de Cabrera, Guillém de Bergadan, Pons Huch d'Ampuries y Cerverí de Girona. Oberts los certámens de Tolosa, de qual consistori fou l'iniciador lo renombrat Ramón Vidal de Besalú y altre dels set mantenedors lo llauerejat Joan de Castellnou, lluyaren en noble competencia los cantors de Provença, Aragó, Valencia, Mallorca y Catalunya. Formalisats més tard los Jocs Florals, ahont acudiren tots los trovadors de la marca, al reclam de la musa llemosina y reyna de la festa Clemencia Isaura, la poesia prengué tal increment, que ben prompte no fou ja tant sols l'objecte d'aquells torneigs poètics cantar en sentidas coplas los afectes del amor; sino que, a semblansa de los jocs olímpichs de l'antiga Grecia, lo sentiment de la Patria y de la fé trempe las dolsas liras y las harmoniosas harpas al to de inspiradas odas y verdaders poems. Allí se coronaren de gloria lo castis Jaume Ripoll y son fill Geroni Pau, lo correcte Ramón Muntaner, lo espontani Jordi de Sant Jordi, lo sentimental Ausias March, lo fogós Beltrán del Born y lo enciclopèdich Ramón Llull; mestres tots ells en la Gaya Ciència y de reconeguda èndisputable fama; habent deixat també memoria de son nom lo científich y entusiasta literat Enrich de Villena, president del primer consistori de Barcelona y fundador del de Saragossa, y que donà, encar poch ants de morir, instruccions al Marqués de Santillana pera la creació de nous certámens.

A últims del segle XVI, decaygué lo classicisme tolosi part de sà del Pirineu, nasquent la poesia catalana, que, filla y herenxa de la llemosina, prengué ben aviat caràcter propi y esclusiu, inspirantse en ella la juguetona y picaresca musa de Vicents García, lo popular Rector de Vallfogona.

Per las vicissituds y contrarietats del temps y per causas que no son del cas recordar aquí, desde mitj segle XVII, va quedar nostra poesia ressagada per espai de forsas anys, y en ple segle XVIII, fins la llengua del pays fóu posposta a la llengua de Castella y no permessa oficialment en cap acte, ni atmesa en cap escrit. N'obstant, vingué l'dia de la indispensable necessitat de acabar ab aquella llarga y malestruga temporada, y uns quants illustrats patricis, alguns de los quals afortunadament encara viuen y que, pera no ofendre sa modestia m'absindré de nomenar, sobreposantse a lo que feya ja costum y venent ridícules preocupacions emprengueren la no-

ble tasca del renaiement de la nostra llengua, convocaren a tots los amants de las lletres catalanas, los esposaren son pensament, que fóu, sen discussió, ben acceptat, y eridan a los poetas a concurs, per medi de cartells y oferint premis, baix lo lema de *Patria, fe y amor*, obriren los jochs florals en la capital del Principat; festa que se celebrà lo primer diumenge del mes de Maig del any MDCCCLX; fetxa memorable del segle present en los annals de nostra literatura.

Desde llavoras la poesia catalana prengué nou y ràpit vol. De amorosa y festiva, passà a satírica y moral y de aquí a elegiaca y heroica, y per si, clavant sa mirada d'Àliga a mes espayosos horisonts y batent sas desplegadas alas ab vigorosa valentia, arribà a possessionarse de tots los gèneros y ordres coneiguts. Son ja de son domini los diferents camins que recorre la deleytosa novelà, a la que dona diversitat de formes y varietat d'estils; s'ha fet càrrec de las tradicions y de las llegendas, fent ressaltar son interès, adornantlas ab los primors de sa inventiva; ha penetrat y habita en las altas regions honts' engendra la grandiositat de la epopeya, revestintla de pompa y magestat, y s'ha apoderat de la humanitat entera, servintse de sas grants passions, pera la fatal sublimitat de la tragedia; de sas debilitats y flaquesas, pera la càustica jovíllat de la comèdia, y de sos vics y virtuts, pera la halagadora y seria moralitat del drama.

Ha arribat, doncs, a tal punt la literatura catalana en nostres temps; que, lírica, épica, dramática y mixta, traspassa ja las fronteras de la terra, escampant sos fruyts per tot arreu y tentse conéixer de tothom. Per això los Certámens literaris que s'han obert y van obrintse cada dia per tot Catalunya, ab verdadera y satisfactoria profusió, han contribuit y contribueixen tant a la robustesa y plenitud de vida de las lletres pàtrias.

Ilustrats y benvolguts palafrugellenchs: al inaugurar avuy com a President del Jurat, la hermosa festa de vostre primer certámen literari, no puch menos que felitarlos, com os felicito, ab tota la efusió del meu cor, per lo valiós estimul que venen a rebrer de vosaltres, en la empresa que ab tanta glòria segueixen, los escriptors de nostra terra: y tant de bò que tentse cada any més important y renombrada aqueixa noble lluya de l'inteligencia que celebrem avny, vinga a ser, com no ho dupto, una de las més concorregudas, una de las més honorosas y una de las principals en ajudar a fer més grant, en ajudar a fer immortal lo nom de nostra sempre estimada Catalunya.

He dit.

Deus fratresque gallaici!

HIMNE REGIONAL

Raza dos celtas, esperta axiña,
erte do polvo da escravitud;
pátreia da y-alma, teus libres cantos
cruzen o mundo de norte a sul!

Dos meus pasados terra bendita,
nai amorosa da miña nai,
creba as cadeas dos teus tiranos
e cingue a croa da liberta.

Cantai, gallegos,

o nino xigante
dos pobos libres,
dos pobos grandes.

Cantai, gallegos,
a ideya santa
da independencia
da nosa pátreia.

Os de Castilla son castellanos,
os de Galicia gallegos son;

pero non somos, como españoles,
ni eles amos nin servos nos.

Das costas bravas de Finisterre
hastra as ribeiras do aureo Sil,
soen os cantos de guerra e morte
contra os verdugos do meu pais.

Artabros fortes,
feros brigantes,
sombrias queridas
d'outras idades,
prestade alentos
os que batallan
por esta meiga
pequena pátreia!

ALFREDO BRAÑAS MENÉNDEZ.

TRADUCCIÓN

HIMNE REGIONAL

Raza dels celtes, desperta altia,
lo fanch espòs del escrivitut;
tos cànichs lliures, pàtria de l'ànima,
pel mon escampa del Nort al Sut.

Mare amorosa de la mia mare,
terra beneuta de mos passats,
dels tirans trenc la vil cadena,
ton front corona de llibertat,

Cantau, gallegos,
lo gegant himne
dels pobles lliures,
dels pobles grans.

Cantau, gallegos,
la idea santa
d' independencia
de nosa pátria.

Los de Castella castellans sien,
los de Galicia gallegos som;

espanyols lliures volém esserne,
no esclaus nosaltres y ells los senyors.

De l'aspre costa del Finisterre
fins la daurada corrent del Sil;

d'mort y guerra los cants ressonin'

de la llar meva contra 'ls butxins,

Valents Artabres, sa tona

brigants ferotges,
ombres volgudes

d'altres etats, sa cantigas llorenç y Isidro
alé donaune

als qui batallan
per exa meva
petita pátria.

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 11.—S. Tiburci mr. y sta. Filomena vg. y mr.

Diumenge, 12.—XIII. Sta. Clara v. y f.a y sta. Felicissima.

Dilluns, 13.—Ss. Hipòlit y Casià mrs.

Dimarts, 14.—S. Eusebi mr. y sta. Limbania vg.

Dimecres, 15.—La ASSUMPCIÓ DE NTRA. SRA. y s. Tarcissi mr.

Dijous, 16.—Ss. Roch y Jacinto cfs. y sta. Serena v.

Lluna plena a 1 h. 4 m. tarde, en Aquari. —Revolt.

Divendres, 17.—S. Lliberat ab. y s. Mamet mrs.

QUARANTA HORES.

Avuy se troben en l'iglesia de Sant Feliu.

Demà començaran en l'iglesia de la Mercé.

Establiment tipogràfic del DIARIO DE GERONA.

Pujada de Sant Feliu, núm. 3.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRES

ESPECIES	MESURES	La Bisbal	Gerona	Olot	St. Coloma de Farnés.	Banyoles	Cassà	Figueres
Blat...	QUARTERA DE 80 LITRES	14'00 Ptas	13'50 Ptas	14'00 Ptas	13'50 Ptas	12'50 Ptas	16'00 Ptas.	13'00 Ptas.
Mastay...	13'00 »	11'00 »	12'00 »	12'00 »	11'00 »	13'00 »	11'00 »	11'00 »
Ordi...	8'00 »	7'50 »	8'00 »	8'00 »	8'00 »	10'00 »	6'50 »	6'50 »
Ségo...	13 »	10'00 »	10'00 »	10'00 »	10'00 »	12'00 »	10'00 »	10'00 »
Ciyada...	7'00 »	7'00 »	8'00 »	8'00 »	7'00 »	9'00 »	6'50 »	6'50 »
Bessas...	12'00 »	13'00 »	13'00 »	15'00 »	13'50 »	16'00 »	11'50 »	11'50 »
Mill...	12'00 »	12'00 »	11'00 »	13'00 »	12'00 »	13'00 »	11'00 »	11'00 »
Panis...	11 »	11'00 »	11'00 »	12'00 »	11'00 »	10'00 »	10'50 »	10'50 »
Blat de moro	13'00 »	12'00 »	11'50 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »	12'00 »	12'00 »
Fajol...	»	00'00 »	10'00 »	11'00 »	11'00 »	00'00 »	00'00 »	00'00 »
Llobins...	8'00 »	8'50 »	9'00 »	7'50 »	9'00 »	8'00 »	00'00 »	18 »
Fabas...	12'00 »	11'50 »	12'00 »	12'00 »	11'00 »	13'50 »	10'75 »	10'75 »
Fassols...	»	22'00 »	22'00 »	23'00 »	22'00 »	16'00 »	11'75 »	11'75 »
Monjetas...	28'00 »	26 »	20'00 »	28' »	00'00 »	18'00 »	00'00 »	00'00 »
Vellanas...	Quart. 100 l.	00'00 »	00'00 »	00'00 »	00'00 »	29'00 »	00'00 »	00'00 »
Nous...	»	10'00 »	10'00 »	10'00 »	10'00 »	18'75 »	10'00 »	10'00 »
Castanyas...	»	00'00 »	00'00 »	00'00 »	00'00 »	00'00 »	00'00 »	00'00 »
Trumfes...	41'60 l.	0 »	4'00 »	6 »	3'00 »	2'50 »	0'00 »	0'00 »
Ous...	dòzena.	0'75 »	1'00 »	0'70 »	1'05 »	0'95 »	0'80 »	0'60 »

SECCIÓ D' ANUNCIS

**ESTABLIMENT
TERÀPICH-SULFURÓS**
dirigit per los Doctors
D. JOSEPH PUIGCARBÓ

D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.
Caspe, 7 (junt al Teatre de Novelats). Teléfono, 301
BARCELONA.

Aquest establiment provehit de tots los avenços moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, está destinat á:

Hidroteràpia

Duxes comuns y sulfuroses de totes classes (anémies, nervosis, gastralges, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoteràpia

Banys comuns, sulfurosos, medicinals.—Banys russos.—Bany turch.

Neumoteràpia

Ayre comprimit y rarefet, oxígeno, nitrògeno, atmosferes creosotades y altres.—(Bronquitis, catarros crònichs, tisis incipient, asma, etc.)

Sulfoteràpia

Que consta de:

a) Aygues sulfuroses pera beguda, semblants á les de la Puda, Archena, Betefú, Bagneres de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, escrófula, etc.)

b) Pulverisacions sulfuroses (Angina é irritacions herpètiques del canyó, faringitis, bronquitis, etc.)

c) Baus ó inhalació (Bronquitis, asma, tós herpes, etc.)

d) Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarros crònichs, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aygues sulfuroses de Barcelona—se usan ab èxit creixent en los molts casos en quins està indicat lo tractament sulfurós. També se despatxan embotellades.

Massoteràpia

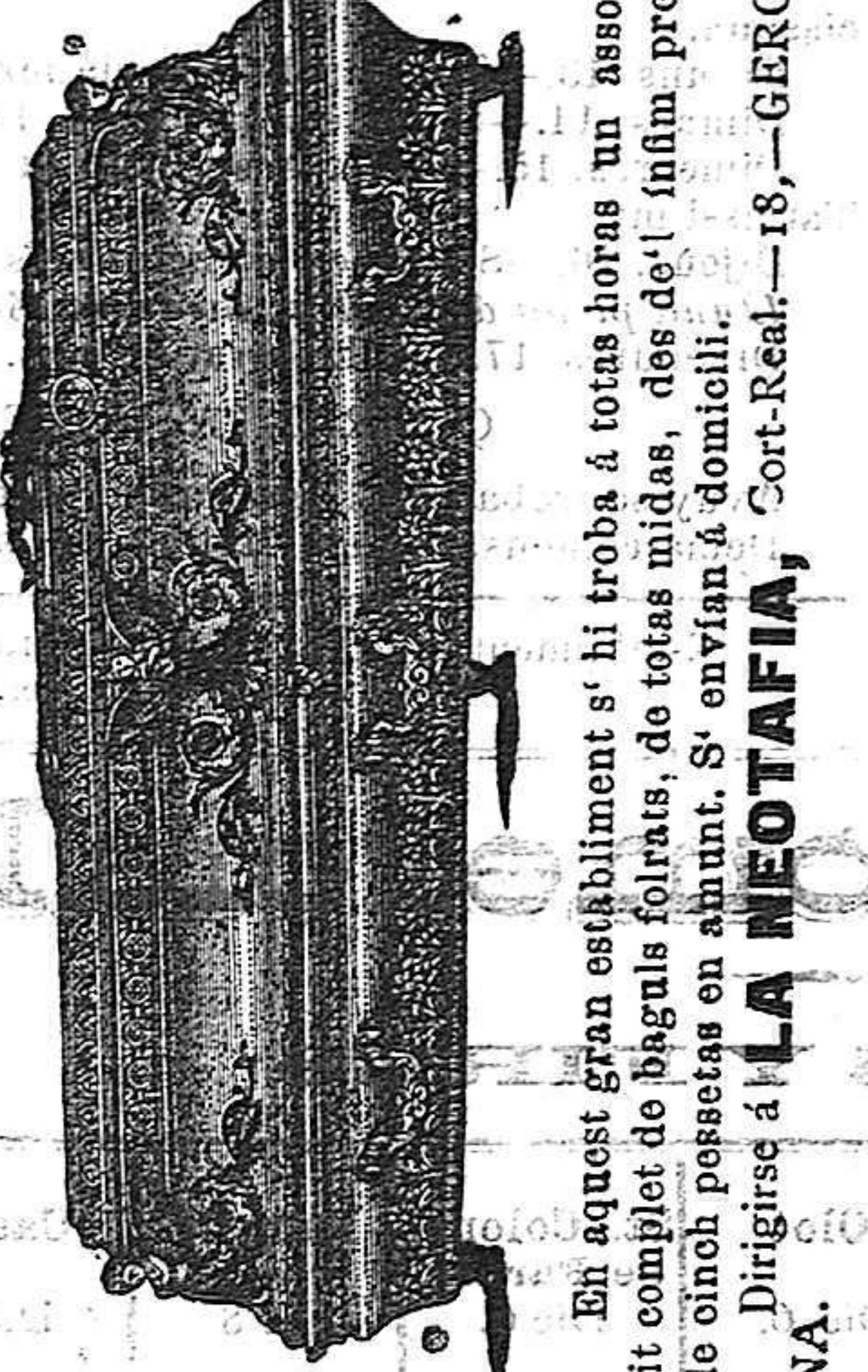
local y general (girades, torçades, fractures, reumatisme, etc.)

Electroteràpia.

Consulta de malalties cròniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí á la 1 de tarda y de 5 á 7 de la tarda.

Consulta de malalties de l' aparato respiratori, per lo Director de la secció neumoteràpica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 á 12 del matí y de 6 á 7 de la tarda.

NEOTAFIA

Gran establiment artístich fotogràfic
dirigit per JAUME CAROLÀ
Gerona, Rambla d' Alvarez, 2, últim pis.

(Premiat ab medalla d' or, diplomes, y certificat de teixir aprobats los estudis superiors de pintura á l' Academia de Barcelona.)

Especialitat per retrats al oli y al llapis. Retratos fotogràfichs artístichs superiors, de tots preus y grandaries. Combinació ab l' accredita fotografia barcelonesa, dirigida pels Srs. Bonet y Pujol.

Reproduccions de totes classes tretes de fotografies per fetes malbé que sien.

Retratos de busto y proporción natural per lo procediment dit «Platinotipia» á 25 pesetes un.

Se retrata á domicili.

NOTA: Pera qualsevol encàrrec dirigir-se al amo de la Perruqueria de Cot.

Máximo Fernández

PERRUQUER DE S. M.

Aigua Minòxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perqué á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim. Aquest assombrós y sorprendent especialích, se ven en dita perruquería,

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24

GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s' troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantánea

Establiment de Don Pere Prunell

S' hi trobará un gran assortit de camises, corbates, colls y punys, sedas y llanás y demés articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Volta de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il·luminació per gas y petroli. Serveys complets de cuyna. Cereria. Instalacions de para-llamps, campanetas elèctriques y telefons, á preus limitadissims.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constitució, número 13

GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sures y thés.

OBRAS

Gon Carles Bosch de la Trinxeria

Recorts d' un excursionista	4	Ptes.
Plà y montanya	3	"
L' hereu Noradell	3	"
De ma cullita	2'50	"
Montalbá	3	"
L' hereu Subirà	3	"
Tardanías	2'50	"
Acaba de publicarse		
Llena	4	"

Deliberacions de la primera Assamblea general de delegats de l' Unió Catalanista, tinguda á Manresa en lo mes de Març de 1892.—Tema de discussió.—Bases pera la Constitució regional Catalana.

Un volum de 244 planes 2 pessetes.

Se venen totes en la llibreria de D. Joseph Franquet y Serra, carrer de la Argenteria, número 26.—GERONA.

ESTABLIMENT Y TALLER

PAU CASSA

DE PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífics mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pesetas la pessa.

Cromes, motlluras, y transparents quadres

Novetats, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ESTABLIMENT

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats per la pròxima temporada; los preus sumament econòmichs.

CAMISERIA.—ASTRERIA PER NOYS.

Especialitat en trajes pera col·legials.

3, Rambla d' Alvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema s' fan las moltas á preus sumament mòdichs.

Depòsit de baguls

SE VESTEIXEN Y VETLLAN MORTS

PREUS SUMAMENT MODICHS

LLEÓ SABADÍ.—23, Ballesterias, 23.—GERONA

SABATERIA

JOSEPH M. VENTÓS

Calat pera senyors, senyoras y nens.

Especialitat per a qui s'encarregui expressament.

JOSEPH M. VENTÓS

idem

<p